

KOMISE PRO CENNÉ PAPIRY

Jižní vodárenská, a.s.
IČ 26211122
Václavské náměstí 47/1601
110 00 PRAHA 1

V Praze dne 9. 2. 2005
Č.j. 10/SeO/14/2004/1
Počet listů: 4

Statutární město Zlín
IČ 00283924
Náměstí Míru 12
760 00 ZLÍN

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Prezidium Komise pro cenné papíry přezkoumalo na základě rozkladu podaného účastníky řízení společností Jižní vodárenská, a. s., IČ 26211122, se sídlem Václavské náměstí 47/1601, Praha 1, PSČ 110 00, právně zastoupenou JUDr. Bohuslavem Kleinem, advokátem se sídlem Vínohradská 37, Praha 2, PSČ 120 00, a statutárním městem Zlín, IČ 00283924, se sídlem náměstí Míru 12, Zlín, PSČ 761 41, právně zastoupeným JUDr. Bronislavou Orbesovou, advokátkou se sídlem Zlín, Osvoboditelů 91, PSČ 760 01, rozhodnutí Komise pro cenné papíry č.j. 51/Se/31/2004/17 ze dne 26. 10. 2004 vydané podle ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 15/1998 Sb., o Komisi pro cenné papíry a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Komisi“) a na základě návrhu zvláštní komise ustavené podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů rozhodlo podle téhož ustanovení a podle § 6 odst. 3 zákona o Komisi takto:

Rozhodnutí Komise pro cenné papíry č.j. 51/Se/31/2004/17 ze dne 26. 10. 2004 se podle § 59 odst. 2 správního řádu ruší a řízení se zastavuje.

ODŮVODNĚNÍ

Dne 30. dubna 2004 Komise pro cenné papíry (dále jen „Komise“) zahájila správní řízení se společností Jižní vodárenská, a. s. (dále jen „JV“), Česká spořitelna, a. s. (dále jen „ČS“) a statutárním městem Zlín (dále jen „město Zlín“) ve věci možného porušení povinností učinit nabídku převzetí jako osoby jednající ve shodě podle § 183b odst. 1 a násl. obchodního zákoníku ve znění účinném ke dni 16. 7. 2002. Komise následně rozhodnutím

KOMISE PRO CENNÉ PAPIRY

č.j. 51/Se/31/2004/17 za porušení výše uvedené povinnosti uložila společnost JV a město Zlín pokutu, řízení s ČS již dříve zastavila.

Společnost JV i město Zlín podali proti rozhodnutí orgánu prvního stupně v zákonné lhůtě rozklad. V rozkladu účastníci řízení mimo jiné namítali, že lhůta k zahájení správního řízení počala běžet již od doručení podnětů města Slavičín, resp. podnětu společnosti Compas Capital Consult, s. r. o. a Komise tedy zahájila řízení po uplynutí lhůty stanovené v § 10 odst. 1 zákona č. 15/1998 Sb. Účastníci řízení dále namítali, že ve shodě nejednali, společně společnost neovládali, a tudíž nebyli povinni učinit nabídku převzetí.

V řízení o rozkladu přezkoumalo prezidium Komise napadené rozhodnutí v celém rozsahu, a to na základě spisového materiálu i námitek a argumentů vznesených účastníkem řízení v rozkladu.

Smyslem povinnosti učinit podle § 183b obchodního zákoníku veřejný návrh smlouvy o koupi akcií při ovládnutí cílové společnosti, jejíž akcie jsou kotované, je ochrana minoritních akcionářů cílové společnosti v situaci, kdy se podstatným způsobem změní mocenské poměry ve společnosti. Nabídka převzetí má minoritním akcionářům zajistit možnost výstupu z cílové společnosti, jestliže někdo sám nebo společně s dalšími získá v cílové společnosti rozhodující vliv, tento vliv posílí či přenechá jinému.

Prezidium Komise se ztotožňuje se závěrem orgánu prvního stupně, že porušení povinnosti učinit nabídku převzetí svou povahou představuje závažné porušení zákonem uložené povinnosti a v důsledku snižuje důvěru investorů v kapitálový trh.

V případě tohoto řízení o rozkladu však prezidium Komise dospělo k závěru, že řízení bylo zahájeno až po uplynutí prekluzivní lhůty podle § 10 odst. 1 zákona o Komisi. Vzhledem k tomu se dále nezabývalo námitkami účastníků řízení směřujícími k deliktu samotnému, ani argumenty obsaženými v rozhodnutí prvního stupně.

K závěru, že došlo k marnému uplynutí lhůty pro zahájení řízení, dospělo prezidium Komise na základě následujících skutečností:

Podle § 10 odst. 1 zákona o Komisi lze správní řízení, v němž se ukládají opatření k nápravě a sankce podle tohoto zákona, zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se Komise dozvěděla o skutečnostech rozhodných pro jejich uložení.

Dne 29. 8. 2002 obdržela Komise podnět od města Slavičín, minoritního akcionáře společnosti Vodovody a kanalizace Zlín, a.s. (dále jen „cílová společnost“), ve kterém město Slavičín mimo jiné informovalo Komisi, že ČS nabyla podíl na hlasovacích právech spojených s akciemi cílové společnosti ve výši 43,55 % na základním kapitálu cílové společnosti, a že dne 16. 7. 2002 ČS uzavřela smlouvy o postoupení práv a převzetí povinností k akciím cílové společnosti, na jejichž základě umožnila výkon 39,2 % hlasovacích práv cílové společnosti společnosti JV. Město Slavičín v podnětu vyjádřilo podezření, že ČS jednala ve shodě se společností JV a společně porušily povinnost učinit nabídku převzetí.

KOMISE PRO CENNÉ PAPIRY

Následně byl dne 27. 11. 2002 Komisi doručen podnět dalšího minoritního akcionáře cílové společnosti, společnosti Compas Capital Consult, s. r. o., který zmiňuje stejné skutečnosti jako město Slavičín, popisuje průběh konání valné hromady konané 28. 8. 2002, kdy byla schválena změna na postech členů představenstva a dozorčí rady a blíže charakterizuje nastalou situaci. Ve svém podnětu s odkazem na průběh mimořádné valné hromady konané dne 28. 8. 2002 dochází mimo jiné k závěru, že společnosti ČS, JV a město Zlín jako osoby jednající ve shodě porušily povinnost učinit povinnou nabídku převzetí.

Dne 29. 7. 2002 byl Komisi rovněž doručen podnět společnosti JV, ve kterém tato společnost označila za ovládající osobu Sdružení Zlínsko – likvidace odpadních vod (dále jen „Sdružení Zlínsko“), které podle podnětu vlastní 44 % akcií cílové společnosti.

Orgán prvního stupně uvádí, že měl na základě obdržných podnětů k dispozici různá tvrzení ohledně skutečnosti, kdo cílovou společnost ovládl, a proto nemohly podněty města Slavičín a společnosti Compas Capital Consult, s. r. o. znamenat zahájení běhu prekluzivní lhůty.

Prezidium Komise se vzhledem ke konstantní judikatuře k této otázce neztotožnilo se závěrem správního orgánu prvního stupně. Podle prezidia Komise zákon stanoví roční lhůtu právě k ověření případných nejasností obsažených v podnětech. Rozpornost jednotlivých podnětů, či nedostatek rozhodujících důkazů tak nemůže být na újmu včasnému zahájení správního řízení v souladu s § 10 odst. 1 zákona o Komisi. V případě, že nebylo zcela zřejmé, která osoba či osoby cílovou společnost ovládly, bylo na místě zahájit řízení s osobami, které připadaly vzhledem okolnostem případu nejpravděpodobněji v úvahu a při neprokázání porušení zákona řízení zastavit (s možností obnovy řízení, pokud by některé důkazy vyšly najevo později).

Tomu odpovídá též judikatura, která požaduje, aby bylo řízení zahájeno, jakmile se příslušný orgán doví o skutečnostech, které mají být předmětem řízení. Podle rozhodnutí Vrchního soudu sp. zn. 7 A 167/94 (SoJ 99, 17) v okamžiku zahájení správního řízení nebude zpravidla „*najisto postaveno, že k porušení povinnosti nesporně došlo, nýbrž postačí, že vznikla důvodně podezření, že se tak stalo. Průkaz, že povinnost byla porušena, a kdo je za to odpovědný, je vlastním předmětem řízení. Proto zahájení řízení musí předcházet určitá skutečnost, z níž důvodnost podezření plyne. Den, kdy je tato skutečnost orgánu.. oznámena, nebo zjištěna při plnění jeho pracovních úkolů či v souvislosti s nimi jeho pracovníky, je den, kdy se správní orgán o porušení povinnosti dozvěděl...*“ Ve prospěch účastníků řízení nadto svědčí i zásada *in dubio pro reo*, tedy že v pochybnostech, kdy mělo být řízení zahájeno, se vychází vždy z datu dřívějšího.

Prezidium Komise konstatuje, že Komise se prostřednictvím výše uvedených podnětů dověděla o postupu účastníků řízení, ze kterého bylo možno po došetření podrobností a získání dalších důkazů dojít k závěru, že účastníci řízení jako osoby jednající ve shodě mohli porušit povinnost učinit povinnou nabídku převzetí (podněty tedy zakládaly důvodně podezření ve smyslu citovaného rozhodnutí soudu), získání konečných důkazů však již mělo být součástí správního řízení. Prezidium Komise z výše uvedených důvodů dovozuje, že prekluzivní lhůta počala běžet nejpozději okamžikem doručení podnětu společnosti Compas Capital Consult, s. r. o., tedy dne 27. 11. 2002.

KOMISE PRO CENNÉ PAPIRY

Lze souhlasit s orgánem prvního stupně, že zpětný převod práva k výkonu hlasovacích práv na město Zlín byl v řízení významným důkazem. Skutečnost, že došlo ke zpětnému převodu práva k výkonu hlasovacích práv na město Zlín, však je pouze jedním z důkazů ve věci a nelze jej využít pro argumentaci ve prospěch pozdějšího počátku běhu prokluzivní lhůty.

Vzhledem k výše uvedenému rozhodlo prezidium Komise tak, jak se uvádí ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 61 odst. 2 správního řádu).

Ing. Pavel Hollmann, MBA
předseda Komise pro cenné papíry

Prof. Ing. Petr Musilek, Ph.D.
člen prezidia Komise pro cenné papíry

